

21 Μαΐου: Εορτάζουν οι Άγιοι Ισαπόστολοι Κωνσταντίνος και Ελένη

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων Θεοστέπτων βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Η Ελένη γεννήθηκε στο Δρέπανο της Βιθυνίας της Μικράς Ασίας. Ήταν ταπεινής καταγωγής, κόρη πανδοχέως. Έδειξε την ευσέβειά της με πολλές ευεργεσίες και την ανοικοδόμηση Εκκλησιών. Ταξίδευσε το 326 μ.Χ. στην Ιερουσαλήμ, όπου «ἤρρεν τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ τοὺς ἄλλους δύο σταυροὺς τῶν ληστῶν.

Η παράδοση αναφέρει ότι πηγαίνοντας στα Ιεροσόλυμα όσο και επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη, μετά την εύρεση του Τιμίου Σταυρού, πέρασε και από την Κύπρο.

Κοιμήθηκε οσιακά, μάλλον το 327 μ.Χ. Ο υιός της Μέγας Κωνσταντίνος ιδιαίτερα τιμούσε τη μητέρα του. Της απένειμε τον τίτλο της Αυγούστας, έθεσε τη μορφή της επί νομισμάτων και έδωσε το όνομά της σε μία πόλη της Βιθυνίας.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος, γεννήθηκε στη Ναϊσό της Άνω Μοισίας (σημερινή Νις της Σερβίας), μεταξύ των ετών 272-288 μ.Χ. Πατέρας του ήταν ο Κωνστάντιος, που λόγω της χλωμότητας του προσώπου του ονομάστηκε Χλωρός.

Το 305 μ.Χ. ο Κωνσταντίνος ως Χιλιάρχος, βρισκόταν στην αυλή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού στη Νικομήδεια. Με το θάνατο του Κωνσταντίου, ο στρατός ανακήρυξε το Μέγα Κωνσταντίνο Αύγουστο. Μετά από μια σειρά γεγονότων συγκρούεται με το Μαξέντιο, υιό του Μαξιμιανού, ο οποίος πλεονεκτούσε στρατιωτικά.

Πριν τη μάχη, ενώ προσευχόταν, διακρίνεται στον ουρανό μία πρωτόγνωρη θεοσημεία. Είδε το τρόπαιο του Σταυρού, που έγραφε «εν τούτῳ νίκα». Και ενώ προσπαθούσε να κατανοήσει τη σημασία του θεάματος, εμφανίζεται ο Κύριος στον ύπνο του και τον προέτρεψε να κατασκευάσει Σταυρό και να το χρησιμοποιεί ως φυλακτήριο στους πολέμους και ως λάβαρο του στρατού. Επίσης, επέτρεψε στους στρατιώτες του να έχουν στις ασπίδες τους τα γράμματα ΧΡ (Χριστός).

Το Φεβρουάριο του 313 μ.Χ., στα Μεδιόλανα, καθιερώνει την αρχή της ανεξιθρησκείας. Επίσης, λαμβάνει κοινωνικά μέτρα προς ευημερία και ηθική πρόοδο του λαού.

Τα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει ο Κωνσταντίνος ήσαν πολλά. Η αιρετική διδασκαλία του Αρείου ήλθε να ταραξεί συθέμελα την Εκκλησία. Κατέλυε ουσιαστικά το δόγμα της Τριαδικότητας και ομοουσιότητας του ενός Θεού.

Αποφασίσθηκε η σύγκληση της Α' Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ. (πριν 1700 έτη), η οποία διαλεύκανε την θεολογική αλήθεια και διακήρυξε το ομοούσιο του Υιού με τον Πατέρα, όπως καταγράφεται στο Σύμβολο της Πίστεως «φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο».

Το 337 μ.Χ., αισθάνεται τα συμπτώματα ασθένειας και μεταβαίνει στην πόλη Ελενόπολη της Βιθυνίας. Αντιλαμβάνεται πως η επίγεια ζωή του πλησιάζει στο τέλος της και η συνείδησή του τον οδηγεί στο μυστήριο της μετάνοιας και του βαπτίσματος.